

ПРОТОКОЛ

№ 213

гр. Бургас, 04.12.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Т. Канакиева

Членове: Даниел Н. Марков
Яница С. Събева Ченалова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
и прокурора К. Г. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Яница С. Събева Ченалова
Наказателно дело за възобновяване № 20232000600242 по описа за 2023
година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура-Бургас, се явява прокурор К..

Осъденото лице-искател М. М., се явява лично.

Явява се определеният за служебен защитник адв. К. К. от АК-Б.

ОСЪДЕНИЙТ М.: Съгласен съм определеният служебен защитник
адв. К. К. да ме защитава, тъй като моята адвокатка С.П. от С. каза, че ще
дойде, но я няма.

Съдът, като взе предвид, че защитата на осъденото лице е
задължителна и тъй като същият не е упълномощил свой защитник намира, че
следва да му бъде назначен служебен такъв.

Ето защо,

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА за служебен защитник на осъденото лице М. А. М.
адв. К. К. от АК-Б.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото. Запознат съм с делото. Не съм разговарял с осъденото лице.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Пристъпва към изслушване на съдебни прения.

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, настоящото касационно производство е образувано на основание молба на осъдения М. за проверка на влезли в сила съдебни актове – присъди и решения, с искане за възобновяване на наказателното производство. В този смисъл, моля да приемете, че молбата-искане, която е подадена, е от лице, което е процесуално легитимирано да инициира производството, подадена е на основание чл. 420, ал. 2 НПК, в установения в чл. 421, ал. 3 НПК срок и същото е допустимо за разглеждане от Апелативен съд-Бургас.

Що се касае до нейната основателност, аз приемам, че с нея се навеждат основания за възобновяване на наказателното производство, които са предвидени в чл. 422, ал. 1 НПК, по-конкретно в т. 5, с твърдения за допуснати при постановяване на проверяваните съдебни актове съществени нарушения и още по-конкретно – съществени нарушения визирани в чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК – нарушения на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

Аз преди всичко ще се спра на второто основание – твърдението за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които свързвам с това, че предходните съдебни инстанции са допуснали нарушение при оценката на доказателствената съвкупност, които нарушения са довели до опорочаване на влезлите в сила съдебни актове както по отношение фактологията, така и по приложение на правото.

Първо, в хода на наказателното производство са постановени различни актове – постановления на органите на ДП, присъди и решения на

наказателен и административен състав, които са различни по своята правна природа, но които са и противоположни по своето съдържание и краен резултат от производството. Например в хода на ДП наблюдаващ прокурор при Ямболска районна прокуратура, като се е позовал на извършената химикотоксикологична експертиза, е приел, че липсват доказателства за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 НК, поради което е прекратил производството. По делото е приложено и решение на Ямболски административен съд постановено по адм.дело № 211/2020 г., с което е прието също липса на доказателства за извършено нарушение и е отменена наложената принудителна административна мярка. С присъда № 129 по НОХД № 624/2020 г., Ямболски районен съд е признал М. за невинен и го е оправдал по повдигнатото срещу него обвинение за извършеното престъпление.

В същото време, с друга присъда на Ямболски районен съд и две въззивни решения е прието и постановено обратното на цитираните актове, като М. е признат за виновен и му е наложено съответното наказание. Независимо от хронологията на постановяване на тези актове, следва да се отчете и може да се отчете, те са коренно противоположни като решения по постановления казус, независимо, че се обосновава на заключение на извършена химикотоксикологична експертиза, респективно комплексна съдебномедицинска и химическа експертиза.

Според нас е безспорно и следва да се приеме, че са налице факти и обстоятелства посочени подробно в мотивите на Ямболски районен съд по НОХД № 624/2020 г. Безспорното от тях е, че на 26.10.2020 г. е извършена проверка за употреба на наркотични вещества на М., като същият се е възползвал от правото си да даде за изследване биологичен материал. Явил се е в МБАЛ „Свети Пантелеймон“-Ямбол, където дежурен лекар му е взел за изследване кръв и урина. Вземането на тези проби според нас обаче е извършено в нарушение на императивни разпоредби на Наредба № 1/2017 г. за установяване употребата на алкохол и наркотични вещества. Първо, безспорно е установено, че в протокола за медицинското изследване и вземане на биологичната проба не е отразен на всяка проба номерът на стикера, с който тя е запечатана, което е равнозначно според нас на невъзможност да се идентифицира лицето, от което тя е взета.

Второ, количеството урина е значително по-малко от изискваното съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от Наредбата, което следва да бъде не по-малко от 20 мл. Ако това би било без значение, законодателят не би го определил като количество с точност до милилитри.

Трето, не са спазени изискванията за вида и качеството на съдовете за съхраняване и пренасяне на биологичния материал визирани в чл. 17 и чл. 19, ал. 2 от цитираната Наредба, а именно изискуемите се вакумни стъклени епруветки и съответна хладилна чанта, с което не са спазени изискванията за пренасяне и съхранение на пробите. Поради това, правилно е според нас заключението на Ямболския районен съд-първия състав, че изключително по-малкото биологичен материал, неправилното му съхранение и транспортиране, е равнозначно на липса на урина за изследване, поради което на основание чл. 23, ал. 2 от Наредбата, за меродавен следва да бъде резултатът от изследване на кръвната проба, който резултат е отрицателен. В този смисъл е изричното заявление на вещо лице Стайкова в съдебно заседание на 07.07.2022 г., където по повод на пластмасовите епруветки и контейнери с жълти капачки, същата заявява категорично, че това е недопустимо. Всички останали обяснения на вещите лица в подкрепа на обвинителната теза, имат според мен за цел оправдаване на допуснатите нарушения при вземане на пробите за изследване. Това са само сухи разсъждения, които сочат една от множество други възможности. Поради това те се явяват предположения по смисъла на чл. 303, ал. 1 НПК и не могат да стоят в основата на осъдителен акт.

Второ, изложените до тук според нас съществени нарушения на процесуалните правила касаещи оценката на доказателствения материал е довело и до неправилно приложение на материалния закон, т.е. до предвиденото в чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК нарушение на закона, което без да е необходимо да излагам в по-големи подробности, само ще посоча, че се е изразило в приемане за съставомерно деянието на осъдения М., признаването му за виновен и налагане на определено наказание.

Не приемаме известната теза за нулева толерантност по отношение на управление на МПС след употреба на наркотични вещества, тъй като този текст се намира в Главата за престъпления по транспорта, а не в тази за борба срещу употребата на наркотични вещества. Тази нулева толерантност според

мен лично, води до възможност за налагане на наказание и на лица, чийто деяния са несъставомерни и води до нарушение на един основен постулат в наказателното право, а именно, че е по-добре да има десет виновни ненаказани, отколкото един невинен наказан.

С оглед всичко изложено, моля съобразно правомощията Ви по чл. 425, ал. 1 НПК да постановите решение, с което да възобновите производството по ВНОХД № 240/2023 г. на Ямболски окръжен съд, да отмените изцяло по реда на възобновяването Решение № 81/02.10.2023 г. на Ямболски окръжен съд и потвърдената с него присъда № 111/10.07.2023 г. по НОХД № 171/2023 г. на Ямболски районен съд в осъдителните им части, като на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НК, признаете подсъдимия М. за невиновен и го оправдаете по повдигнатите му обвинения.

В този смисъл, моля за Вашия съдебен акт.

Съдът дава право на лична защита на осъденото лице.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ИСКАТЕЛЯ М. М.: Съгласен съм и поддържам това, което каза служебният ми защитник. Не Имам 6 деца, имам трудова книжка. Гледам си семейството. В момента семейството ми се разпада. Това деяние не съм го извършил. Поддържам искането за възобновяване.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, искането на осъдения М. за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 171/2023 г. на Районен съд-Ямбол, е процесуално допустимо, а по същество неоснователно. С присъда по посоченото НОХД, Районен съд-Ямбол е признал осъдения М. за виновен в извършване на деяние по чл. 343б, ал. 3 НК. Наложени са му наказания лишаване от свобода за срок от 1 година при първоначален общ режим, глоба от 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 година и 6 месеца.

В искането за възобновяване основно се твърди, че наложеното наказание лишаване от свобода е несправедливо и незаконосъобразно. Считам това твърдение за неоснователно. Намирам присъдата на Ямболски районен съд, потвърдена с решение по ВНОДХ № 240/2023 г. на Ямболски окръжен съд за правилна и законосъобразна, включително и в частта на наложените наказания. Съдът правилно е приел, че осъденият М. е

осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл. 343б, ал. 3 НК и му е наложил съответни за това деяние наказания, съобразявайки наличието на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства. Наказанията са справедливи предвид високата обществена опасност на деянието и дееца. Материалният закон е правилно приложен, няма допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

По отношение на конкретизираното днес в съдебно заседание твърдение на защитата за допуснати нарушения на Наредба № 1/19.07.2017 г. – действала към момента на деянието, считам, че съществени такива нарушения не са налице, а и както изрично е обсъдено във въззивното решение на Ямболски окръжен съд, съгласно практиката на ВКС, деянието може да бъде прието за несъставомерно по чл. 343а, ал. 3 НК, само ако нарушението на процедурата е с такъв характер, че да доведе до невъзможност безсъмнено да се установи, че управлението на МПС е било след употреба на наркотични вещества. Случаят е различен от настоящия. Следователно липсват основанията на Закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 НПК.

За това предлагам да оставите без уважение искането.

Съдът приключва изслушване на съдебните прения и дава последна дума на искателя М.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ИСКАТЕЛЯ: Моля да погледнете, че наистина бях оправдан. Искам да бъда оправдан. Наистина не употребявам наркотични вещества.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок, което ще бъде публикувано по съответния ред.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.05 часа.

Председател: _____

Секретар: _____